

Rab László

Dögölj meg!

Tragikomikus jelenetek

Szereplők

KELLER BALÁZS újságíró, a Jelenidő című lap elbocsátott munkatársa
GYÁNÓ GÉZA újságíró, a Jelenidő főszerkesztője

Történik egy Budapesthez közeli település nagy kertes házának pincéjében. Csak ritkán szűrődnek be hangok és fények. A két szereplő két külön szelonszerű ágyon alszik, körülöttük szétdobált üvegek, fölborult székek. A különben komfortos, modern pincében régi szekrények, szerszámok is vannak. Oldalt egy műhelyasztalon számítógép látható. A pincében hűtő, tévé és minden más olyan eszköz is van, amire egy kerttel bánó, de amúgy gyakran itt dolgozó, olykor itt alvó újságírónak szüksége lehet.

1. Szombat reggel

(Miközben alszanak, a tévé monoszópjja eltűnik, felhangzik a szignál és elkezdődik a reggeli hírműsor: Jó reggelt kívánok, kedves nézőink, hatalmas vihar pusztított a Magas-Tátrában, a szél több száz hektáron letarolta a százéves fenyőerdőt...)

KELLER BALÁZS *(ébredzik, feldönt egy üveget, keresi a szemüvegét, lehalkítja a tévét, botorkál és düllöngél)* A rohadt életbe! *(Leül az ágy szélére, a fejét fogdossa.)* Hinnye, a szentségit! Hogy lehetek ekkora marha! Amikor nem bírom a piát. *(Matat a hűtőben, szódásüveget vesz elő, iszik, és úgy böfög, mint a másnapos férfiak. Odamegy a számítógépes asztalhoz, leemel a papírkupac tetejéről egy levelet. Visszaül az ágyra, félhangosan olvas.)* Tisztelt kollégám, sajnálattal kell veled közölnünk – *(kiszól)* sajnálattal közöljük, barmok –, hogy lapunk

példányszáma a tavasz folyamán bevezetett – *(kiszól)* tavasszal, tató banda – reformintézkedések ellenére sem emelkedett, sőt, az új előfizetők megnyeréséért indított kezdeményezéseink is kudarcba fulladtak. Hirdetési bevételeink ezen időszakban tovább csökkentek – *(kiszól)* mert a seggeteket mutogattatok, kiscicaim *(riszál)* –, ezért az igazgatóság drasztikus lépésekre szánta el magát. Tudjuk, hogy jómagad tizennyolc éven át szolgáltad a Jelenidő törekvéseit, és nagy szaktudásoddal, pozitív hozzáállásoddal mindig segítettél. Most azonban úgy alakultak pénzügyi eredményeink, hogy munkádra nem tartunk igényt. Döntésünket a szerkesztőség vezetőinek jóváhagyásával hoztuk meg. A néhez helyzetben úgy próbálunk segíteni, hogy a végkielégítést, mely háromhavi munkabért tartalmaz, természetesen megkapod. Kérjük döntésünk szíves tudomásulvételét. Üdvözlettel: – *(kiszól)* a két fő-

fasz az igazgatóságról. *(Odadobja a levelet a még mindig alvó Gyánó Géza fekhelyére.)* Tudtál róla, mi? Ott van, hogy megbeszélték veled. *(Gyánó tovább alszik.)* Ébredj, Géza! Belefulladtál a konyakomba? *(A gyomrához kap, sziszeg.)* Az istenit, mi ez? *(Gyógyszer után kutat, bevesz egy szemet, megint a hűtőhöz megy szódáért.)* Na, mi van? Meg találtál dögleni, drága főnököm? Nem is rossz. Hathasá-bos szalagcím: Halálra itta magát a főszerkesztő. Vagy: Átitta magát a halálba a Jelenidő mindenha-tó, szemét, tetű, patkány vezető-je. Juj, szétmegy a fejem! *(Jajgat és ledől, aztán hirtelen fölugrik, az asztal alatti szekrényből vas-tag kötelet vesz elő, és odarohan Gyánó ágyához. Szakavatott moz-dulatokkal megkötözi az álmában nyöszörgő férfit.)* Így jó lesz. *(Föl-erősíti a tévé hangját, melyben a következő hír hallható: Negyven munkatársától kénytelen megválni a Jelenidő. Mint a lap vezérigaz-gatója bejelentette, az elbocsá-tásokra azért van szükség, hogy a több mint ötvenéves orgánium elkerülje a csődöt. A Jelenidő a jö-vő héttől kevesebb oldalszámmal és kisebb méretben jelenik meg, viszont negyven forinttal többet kérnek érte a standokon.)*

GYÁNÓ GÉZA *(ébredzik)* Benne va-gyunk a tévében?

KELLER Mintha nem tudnád.

GYÁNÓ Mi ez? *(A kötelet nézi.)* Hol vagyok?

KELLER Itt vagy nálam, jó helyen. Teszek a tűzre, meg ne fázz. *(Oda-megy az ütött-kopott öreg kály-hához, és fát tesz rá.)* Mit szeretnél reggelire, drága főnököm? Azaz-hogy, volt főnököm. Aki, nem is biztos, hogy olyan drága.

GYÁNÓ Balázs, mi az isten ez? Mi ez az izé rajtam?

KELLER *(odaugrik hozzá, és az or-ra alá dugja a felmondólevelét)* Ez egy felmondólevél. Az én fel-mondólevelem. *(Megszorítja Gyá-nó mellén a kötélcsomót.)* Ez meg egy jó vastag kötél. Nem sejtet-tem, hogy ilyen hamar szükségem lesz rá.

GYÁNÓ Szedd már le! Meghülyültél?

KELLER Dehogyan. Csak úgy vagyok vele, jobb, ha most egy darabig nem mozdulsz el innen.

GYÁNÓ Na, elég a viccből. Jót röhö-günk rajta, gyere ide, oldozz el!

KELLER Hová sietsz? Mennél dol-gozni?

GYÁNÓ Szombat van, te is tudod. Mi-nek mennék dolgozni?

KELLER Na látod. Vasárnap nincs újság. Akkor meg: mit izgulsz? Rá-érünk egész nap. Annyi az időnk, mint a tenger.

GYÁNÓ *(ordít)* Azt mondtam, szedd le rólam! Mit képzelsz?

KELLER Azt képzelem, hogy én pa-rancsolok. Először ebben a rohadt életben. És neked.

GYÁNÓ Bezsongtál, bazd meg?! Húsz éve ismersz. Azt hiszed, én dobattalak ki?

KELLER Itt van benne *(a levelet lo-bogtatja)*, hogy egyeztettek veled. Vezető vagy, nem? Hú, még hozzá milyen vezető! Élet-halál ura. Aki a saját érdekeivel mindig tisztában van. A többiekére meg nagy ívben tesz.

GYÁNÓ Nem én döntöttem, ökörál-lat. Mit gondolsz, mit számítok én ezeknek? A szőke tyúk dönt min-denről, ő a tulajdonos megbízottja az igazgatóságban. Engedj már el, mert elhányom magam.

KELLER Csak nyugodtan, majd föl-moslak. Kérsz valamit inni?

GYÁNÓ Igen, kérek. Vízet. Vagy tejet.

KELLER Tej nincs. Ez egy gyerek és asszony nélküli ház, macskám sincs. *(Odamegy a hűtőhöz, kivesszi a szódásüveget.)* Szódám viszont van. *(Odamegy Gyánóhoz, s a szája elé tartja a csövet.)* Nyisd ki azt a mocskos szádat. *(Megitatja.)* Elég volt? Úgy igyál, hogy ma már nem kapsz mást.

GYÁNÓ Ez nem igaz. Elmegyek veled, hogy vigasztaljalak. Aztán beesünk ide ebbe a rohadt pincébe. Te most hülyülsz velem, igaz?

KELLER Hát, amennyiben a fogságot hülyülésnek lehet nevezni, akkor úgy van, ahogy mondom.

GYÁNÓ Miféle fogság?

KELLER *(főlé hajol)* Figyelj rám, Gyánó Géza. Az előbb villant egyet az agyam. Úgy döntöttem, mindennért megfizetsz. Nem vagy ugyan hozzászokva, mert a cég kinyalja a valagad, de most változott a helyzet. Kedvenc szavajárásoddal élve: fordult a kocka. Éveken át, sőt majdnem két évtizeden át szívtad a véretem...

GYÁNÓ Én hoztalak a laphoz, Balázs, ne marhulj. Elfelejtetted, hogy ki voltál? Emlékszem arra a csóró tanárra. Aki a Jelenidőnél rögtön szolgálati autót kapott.

KELLER Fizettem érte. Írtam a riportokat, a tárcákat. Mindent megcsináltam, amit kértél. Még a sunyi kis üzleti bulijaidhoz is asszisztáltam.

GYÁNÓ Nem kaptál érte eleget? Én vakartalak ki a koszból. Ünnepezt tárcistát csináltam belőled. Ha én nem vagyok, sehol nem lennél. Még mindig gügyögni tanítanád a kis pisiseidet.

KELLER Na, ezt a mondatot majd kicsit összerendezzük itt a pincé-

ben. *(Kolbászt vesz elő a hűtőből, harapja hozzá a kenyeret, feldobja a lábát az asztalra.)* Eszem.

GYÁNÓ Látom.

KELLER Valamit csinálnom kell a fejfájásommal. Nem is tudtam, hogy ennyire szereted a konyakot. Ki fizette a cechet? Nem emlékszem rá.

GYÁNÓ Az új belpolfőnök. Mellesleg ő volt az, aki nem akarja, hogy a lapnál maradj. Nem pedig én.

KELLER Ohó, kisbarátom, látom, mented a menthetőt. *(Felugrik és a kolbással hadonászik.)* Akkor sem szabadulsz. Neked gőzöd sincs arról, mekkora slamasztikában vagy.

GYÁNÓ Balázs, hagyjuk ezt abba. Szépen kérem, vedd le rólam a kötelet. Be tudom bizonyítani, hogy kiálltam melletted.

KELLER Nem szükséges.

GYÁNÓ De miért nem szükséges? Tehetek én arról, hogy kiüresed-tél?

KELLER Igen? Ez a véleményed?

GYÁNÓ Na, engedj el, és akkor hig-gadtan meg tudunk beszélni min-dent. Hová mész?

KELLER Dolgom van. Beugrok a vá-rosba. Munkát keresek. Az fontos dolog, nem? *(Nyitja az ajtót.)*

GYÁNÓ Szombaton?

KELLER Az embernek ilyenkor is vannak barátai.

GYÁNÓ Ne menj el, beszéljük meg. Tudok segíteni.

KELLER *(visszalép, már rajta a ka-bát)* Segíteni csak az tud, aki dön-tésképes. Vagy aki befolyásolni tudja a döntéseket. Aki ura a hely-zetnek. Neked most, ha jól sejtem, valamivel kevesebb a hatalmad, mint tegnap délután volt. Vannak az életben olyan pillanatok, amikor hirtelen minden megváltozik.

És minden olyan elképzelhetetlenül abszurdá válik. Na szevasz. Ideteszem melléd a szódát, ha küzdesz érte, talán eléred. És bekapcsolva hagyom a tévét, hogy ne unatkozz. *(Fölerősíti a hangot, egy szappanopera új fejezetét hangozzák be, a szín elsötétül, csak a tévé képernyője villog.)*

2. Szombat, késő este

(K. hazatér, fölkapcsolja a villanyt, lehallkítja a tévét.)

GYÁNÓ *(összekötözve fölülésbe tornássza magát)* Ezért megöllek, te mocsok. Mit képzelsz? Ki vagy te?

KELLER Most épp egy afféle intellektuális ítélet-végrehajtó vagyok.

GYÁNÓ Nem. Szerintem egy becsavarodott hülye vagy, aki nem bírja megérteni, hogy fölöslegessé vált.

KELLER Lassabban a testtel, főszerkesztő úr. Ez itt nem a Jelenidő, ahol kedved szerint ordibálhatsz. Ez itt egy kitűnő rejtekhely. Nem is volt olyan rossz ötlet kiköltözni az agglomerációba. *(Egy zacskóból főzőkolbászt vesz elő, meg egy kiflit, és az ételt az összekötözött Gyánó két kezébe nyomja.)* Ne-sze, zabálj, nem akarom, hogy éhen halj.

GYÁNÓ Keresni fognak.

KELLER Ugyan, ne is törődj velem! *(Kiveszi Gyánó táskájából a mobiltelefon.)* Hűha, ez ám a fontos ember. Tizenhárom hívás.

GYÁNÓ Ki keresett?

KELLER Egy hívás délelőtt tízkor, mam.

GYÁNÓ Az a feleségem.

KELLER A másik tíz huszonkettőkor, mam. Aztán még egy tizenegykor, mam. Pedig évek óta csalod.

GYÁNÓ Mi közöd hozzá?

KELLER Csak úgy mondom. Tudom. Nocsak, keresett a szőke tyúk is, délután egykor és háromnegyed háromkor. Szívi, ő lesz az, nem?

GYÁNÓ Figyelj, ne szórakozz velem! Oldozz el, add oda a telefonom, én pedig megígérem, hogy senkinek se szólok arról, ami itt történt.

KELLER Kuss, nem alkuszunk! Az első az lenne, hogy föl hívnád a zsaruhaverjaidat, és elárulnád ezt az én kis biztonságos rejtekhelyemet.

GYÁNÓ Esküszöm, hogy kettőnk közt marad az egész. Beittunk, kihalaltunk, elszállt az agyad. Sokat gondolkoztam napközben, megértelek, ez tényleg lehetetlen helyzet. Tizennyolc év a lapnál, valóban nagy idő. Megértem, hogy nem tudod feldolgozni. De én, becsszavamra mondom, segítek neked.

KELLER Hogyan?

GYÁNÓ *(oldalra néz a tévére)* Beteszlek a tévébe, az Isten hozott-ba. A hírigazgató tartozik nekem. Pénzzel is, de főleg infóval.

KELLER Ne bomolj, Gyánóka, az Isten hozott nézettsége a béka feneké alatt van. Pár hónap, és leveszik a műsorról.

GYÁNÓ Soha nem veszik le, biztos forrásból tudom. Amíg ez a kormány lesz, addig Isten hozott is mindig lesz.

KELLER Na kérem, ezt akkor szépen leírjuk. *(Odamegy a számítógépes asztalhoz, bekapcsolja a gépet.)* Nyitunk egy új fájlt, így ni. Az lesz a címe, hogy Gyánó Géza őszinte pillanatai. Az alcím pedig: szellemi és fizikai elrohadásom hiteles krónikája. *(Ír.)* Biztos helyről tudom, hogy a tévé Isten hozott című műsorát politikai okokból a következő választásokig semmiképp sem

veszik le műsorról. A forrás (*hátra-szól*), igen, hallgatlak.

GYÁNÓ Mit csinálsz?

KELLER Cikket írok az új lapomba. Mégiscsak lehet munkát szerezni szombaton is.

GYÁNÓ Hol találtál helyet?

KELLER Az Igazságban.

GYÁNÓ Odamentél ahhoz a pedofil állathoz?

KELLER Annyira nem is pedofil. Meg aztán ez a magánügye. Örömmel fogadott, hallotta, mi történt, exkluzív sztorikat kért tőlem, mert nagyvadakra vadászik. Egész jó kis pénzt ígért.

GYÁNÓ Hazudott. Tartozik fűnek-fának.

KELLER Folytassuk, cimbus, mert álmos vagyok. Ki garantálja hát a műsor érintetlenségét? Egy nevet kérek, de azonnal!

GYÁNÓ A miniszter...

KELLER (ír) tehát a miniszter...

GYÁNÓ ...kabinetfőnöke.

KELLER (ír) kabinetfőnöke.

GYÁNÓ A műsor szerkesztőjét úgy hívják, hogy Gáti.

KELLER (ír) Igen. És ez a Gáti kije a kabinetfőnök úrnak?

GYÁNÓ A sógora.

KELLER (ír) Sógor-koma-jó barát. Jól van, ügyes vagy, kapsz egy kis szódavizet. (A szája elé emeli az üveget.) Mi van? Nem vagy szomjas?

GYÁNÓ (majszolja a kolbászt és a kiflit) Nem látod? Eszem.

KELLER Helyes. Még néhány nap, és megszokod.

GYÁNÓ Miért szoknám meg?

KELLER Mert az életért folytatott küzdelem mindennél erősebb. A tapasztalat azt mutatja, hogy a mégoly nagy emberek is ilyen kicsire össze tudnak menni (ujjával mutatja), ha úgy hozza a helyzet.

Bízom benne, hogy néhány nap múlva egész jól el lehet majd veled beszélgetni. Az a célom, hogy minél előbb belásd, már nem uralkodhatsz fölöttem. Mert fogoly vagy.

GYÁNÓ Te örült vagy.

KELLER Tévedsz. Nem vagyok az. Ez így nagyon közhelyes volna. Csak azért, mert a közreműködéssel elbocsátottak, még nem örültem meg. Láthatod, azonnal találtam munkát magamnak.

GYÁNÓ De milyet?

KELLER Ugyan már. Ha az ember megszorul, ne válogasson. Íme a példa: ha éhes vagy, a lazachoz szokott fényes gyomrod milyen jól be tudja venni az egyszerű főzőkolbászt is. Ha ezt sem kapnád, megennéd a férgeket is. (*Felugrik, a tévéhez rohan.*) Hopp, az esti híradó. Remélem, már keresnek. (*Elterül a foteljában, a tévében egymás után jönnek a külpolitikai hírek, tüntetnek Kijevben, helyreállítják a szlovákiai erdőket, ennyien és ennyien halnak meg AIDS-ben stb.*) Ki kell ábrándítsalak. A kutya se kíváncsi rá, hogy merre vagy. (*Lekapja a mobilt a szekrény tetejéről.*) Látod, már mamika se kíváncsi arra, élsz-e, halsz-e. Mindössze két hívásod volt délután, az egyik Szivi, a másik ismeretlen szám. De erre már nem lesz szükséged. (*Ledobja a telefont a földre, és széttapossa.*) Jaj, mit csináltam?! Benne volt a kabinetfőnök úr száma is? Meg a többi szarházié, akinek te sügtál éveken át?

GYÁNÓ A titkos számokat nem ebben tárolom.

KELLER Hát akkor semmi gond. Telefon: kampec. Aki nem érhető el, az nincs. Akkor most már te sem

- létezel. Illetve létezel, de jóval alacsonyabb szinten. Tovább egyszereződik a történet.
- GYÁNÓ Szomjas vagyok.
- KELLER *(szódát tölt egy virágcserepbe)* Tessék pancsolni. Nem kell félned a fertőzéstől, ebből senki sem ivott előttd.
- GYÁNÓ *(a szájával kilöki Keller kezéből a vizes cserepet)* Szemét vagy, és gyáva. Meg akarsz alázni? Így, hogy össze vagyok kötözve? Bátor tett, mondhatom. Rád vall.
- KELLER A kötél csak eszköz. A mozgásodban akadályoz. A szabadságodban korlátozlak kissé. De minden lehetőség megvan arra, hogy lelépj. Kreativitás kérdése az egész.
- GYÁNÓ Igen? Milyen szerepet szánsz nekem ebben az ócska trükkben?
- KELLER Amíg főszerkesztő voltál...
- GYÁNÓ Most is az vagyok...
- KELLER Első lecke: itt vagy nálam a pincében, itt pedig nem vagy senki se. Ezt mondogasd magadban, és tanuld meg jól. Második lecke: ne nagyon ellenkezz, mert megvonom a kolbászagod. Folytasd!
- GYÁNÓ Amíg főszerkesztő voltam...
- KELLER ...te voltál az isten. Ha sikert értünk el, a te sikered volt. Ha hülyeséget csináltunk, az a mi hibánk volt. Kiüresedtünk, így fogalmazztál.
- GYÁNÓ És ez igaz is.
- KELLER De hát csak a kis szarjankók tudnak kiüresedni, drága főnök úr?
- GYÁNÓ Igazad van, én is kiüresedtem.
- KELLER Ezt megmondtad Szivinek az igazgatósági ülésen?
- GYÁNÓ Nem.
- KELLER Akkor, kérdem, hol az igazság?
- GYÁNÓ A versekben, tudod jól. Te sem az igazságot írtad a cikkeidben. Befolyásolni akartál.
- KELLER Nem lennél egy kicsit alázatosabb? Azt hiszed, semmi okod rá?
- GYÁNÓ Fáj a kezem.
- KELLER A fájdalom bölccsé tesz. Mit gondolsz, miért kötöztelek össze? Azt akartam, hogy ne fájjon? Ami ezután jön, még jobban fog fájni.
- GYÁNÓ Te ezt élvezed? Mert ha igen, akkor aberrált állat vagy.
- KELLER Hogy kettőnk közül ki az aberrált, arról éppen tudnék vitatkozni. Emlékszel arra, amikor átírtad a cikkemet?
- GYÁNÓ Melyik cikkedet?
- KELLER Ami az Isten hozott című csapnivaló műsorról szólt. Te kértél arra, hogy írjak róla. Csak amikor láttad, hogy a haverjaidról rossz véleménnyel vagyok, fogtad magad, átírtad a cikk végét. Várj csak, pajti, idézek. *(Odamegy a számítógéphez, keresgél a papírok közt, és olvasni kezd.)* Itt az eredeti, amit kinyomtattam. „Ennél korszerűtlenebb műsört tévések nem készíthettek volna. Amikor a szerkesztőnek nem jut más eszébe, mint hogy párteberekkel vetélkedőt rendezzen, és ezt főműsoridőben le is adja, az a vég. Ennyire már nem lehet lemenni kutyába.”
- GYÁNÓ Nem volt igazad.
- KELLER Ha nem volt igazam, a cikket vissza kellett volna adnod. Te sokkal szemetebb dolgot csináltál: átírtad. *(A monitorról olvas.)* „Öröm volt látni, amint a pártok frakcióvezetői önfeledten játszottak. Bebizonyították, hogy éles kirohanásaik ellenére sem akarják elevenen megnyúzni egymást. Mindebből az a következtetés von-

ható le, hogy a demokrácia nem vérre megy.”

GYÁNÓ Teljesen elment az eszed. Szólni akartam, de nem értelek el telefonon. Adj még egy kis kolbászt.

KELLER Nincs, elfogyott, megették a kutyák.

GYÁNÓ Kutyáid is vannak?

KELLER Bizony vannak. Két szép szibériai medveölő. Csak szólok, hogy ha túl kreatív találnál lenni és meg akarnál szökni, velük is meg kell küzdened.

GYÁNÓ Ez kamu. Nem félek tőled meg a kutyáidtól.

KELLER Az jó. Bátor vagy tehát, aminek nagyon örülök. Akkor bizonyára mesélni is bátran tudsz.

GYÁNÓ Miről szeretnél hallani?

KELLER Arról, hogy mit kerestél a kabinetfőnök úr cégének felügyelő bizottságában?

GYÁNÓ Amit más. Pénzt.

KELLER Akkor tessék diktálni.

GYÁNÓ Mi van? Vallatsz?

KELLER Isten ments. Cikket írok az Igazságba. Szaftos cikket arról, hogy milyen mérhetetlenül erkölcsstelen és mohó vagy.

GYÁNÓ Együtt jártunk gimibe. Apró szívességeket tettünk egymásnak. Azért vett be a buliba, hogy a lap ne vájkáljon fölöslegesen az ügyekben. Ennyi. Ha akarod, megírhatod. Legfeljebb utána lecsuknak. Ezek nem kispályások, Kellerem. Belügyesek, külügyérek, magas rangú katonatisztek, bankárok, tévések állnak a cég mögött. A szálak a legmagasabb politikai körökbe vezetnek.

KELLER (ír) ...a legmagasabb politikai körökbe vezetnek. Gyánó Géza ex-főszerkesztő, november 25-én. Most pedig szépen kinyomtatjuk. Így ni. (Odaviszi a papírt Gyánó-

hoz, tollat ad a kezébe.) Írd alá szépen, hogy hiteles legyen.

GYÁNÓ Nem írok alá semmit.

KELLER Akkor se vizet, se kolbászt nem adok.

GYÁNÓ Dögölj meg, bosszúálló fasz! Ha nem itt lennének, úgy nyomnának szét a körmeim között, mint a bolhát. (Befordul a fal felé.)

KELLER (leül a foteljába, a távirányítóval fölhangosítja a tévét, tökmagot vesz maga mellé) Büüszkeség, büüszkesééééé, csodálatos büüszkesééééé. (Kintről kutyák ugatása hallatszik.)

3. Hétfő este

(K. hazatér, hosszú pórázt hoz magával, meg zacskókat tele kiflivel és kolbással.)

KELLER Mi van, madárkám? Aludgatsz? Vagy egyszerűen csak játszod az oroszlánt? (Odamegy az ágy közelébe, dudorászik.) Ne éhébreheszd főhöl ahaz ahalvó ohoroszlánt. Tudod, milyen nyüzsgés van odakint? Az emberek jönnek-mennek...

GYÁNÓ (hátra se fordul, nyöszörög) Szétmegy a hólyagom, te rohadék.

KELLER (a nyakára teszi a pórázt) Mehetünk, gyorsan, de ne ficáncolj, szorítóporáz. (Elindulnak a vécé felé, közben ránt egyet rajta, Gyánó felüvölt. Keller betereli a vécébe, kis nyílást hagy az ajtón és kukucskál.)

GYÁNÓ Nagyon kérlek, csukd be az ajtót. Nem megy, ha nézel.

KELLER Képzeld magad az én helyembe.

GYÁNÓ (bentről kiabál kifelé) Az lehetetlen. Ezért, amit velem csinálsz, hosszú évekig börtönben ülsz.

KELLER Csak hiszed. Ahhoz előbb meg kellene téged találni.

GYÁNÓ Eljön a pillanat. És akkor neked véged. Nem félek tőled.

KELLER Nem kell félni, végül is nem vagyok állat. Ez nem egy Vonnegut-regény, aranyapám. Ez egy végtelenül egyszerű élethelyzet, melynek során próbára teszem a türelmedet. Hogy egy életre megtanuld, milyen az, amikor nincs lehetőséged többé a kavarásra. Amikor nem számít, hogyan fényezed magad. Itt, apukám, nem sokra mérsz a fenyegetéssel.

GYÁNÓ *(kijön, megkötözött két kezével igazgatja a nadrágját)* Kéne tiszta alsó is.

KELLER Azzal nem szolgálhatok.

GYÁNÓ *(újra az ágyon ül, miközben Keller odaköti az ágy háttámlájához)* Hadd fürödjek meg. Hétfő este van. Úgy érzem, elrohadok.

KELLER *(főlé szagol)* Hm, egy kicsit tényleg bűzlesz. De ezt még megoldjuk valahogy. *(Elővesz a szekrényből egy üveg finom parfümöt, fujkálni kezd vele Gyánó körül.)* Kár elpocsékolni rád, de mit lehet tenni, ez van itthon. Donna Karen, nézd! Nem gagyi.

GYÁNÓ Menj a fenébe. Éhes vagyok.

KELLER A vacsora tálalva. *(Előveszi a zacskóból a kiflit, a kolbászt, és Gyánó kezébe nyomja.)*

GYÁNÓ Mindig ezt eszük?

KELLER Ugyanazt eszem, amit te. *(Beleharap a saját kolbászába és kiflijébe.)* Érdekes módon nem unom. Ennyit tesz a szabadság. Harmadik lecke: ha az ember szabad, ízlik neki a kolbász. Így van ez. Nem értem, mi nem tetszik? Az a baj, hogy olcsó lecsókolbász?

GYÁNÓ *(unottan majszolja)* Tele van vízzel.

KELLER Hja, barátom, egy állását vesztett újságírónak ennyire futja. Beosztással kell élni. Úgy, mint a szegény emberek. Hány, de hány kioktató cikket írtál a mértéktelenségről. Most gyakorolhatsz. Azt eszed, amit kapsz, slussz.

GYÁNÓ Kávét nem főznél?

KELLER Nem lehet, mert fölporögsz tőle. Meg a vízajtó hatása miatt nem egészséges. Nyugalomra van szükséged. Na nézzük, mi történt a nagyvilágban. *(Fölhangosítja a tévét. A híreket mondják, egyszer csak megpillantják Gyánó fényképét.)* Figyelj, te vagy másoron. *(Nem ad életjelt magáról Gyánó Géza, a Jelenidő főszerkesztője, aki pénteken egy elbocsátásokról szóló tájékoztató után ismeretlen helyre távozott. A rendőrség eddig nem kapott értékelhető információt arról, hogy hol van az újság vezetője. Többen cáfolták azt az értesülést, hogy külföldre távozott volna. Mások magánéleti okokra vezetik vissza az eltűnést. /Szivi nyilatkozik, Bősze Boglárka igazgatósági tag a rendes neve:/ „Az igazgatósági döntés után leverten távozott, nem lehetett hozzá szólni. Szombaton több ízben kerestem, a telefonja kicsöngött, de nem vette föl. Vasárnap szintén nem volt elérhető.” A lapnál elhangzott az a föltételezés is /folytatja a szpíker/, hogy Gyánó Gézát annyira megviselték az elmúlt hónapok konfliktusai, hogy talán valami végzetes dolog történt vele. Ezt azonban a belpolitikai rovatvezető határozottan cáfolta: „Gyánó Géza nem az a típus, aki összeomlik. Ismerem, mint a tenyeremet, impulzív, erőteljes alkat. Az zavar engem a legjobban, hogy a telefonja napok óta ki van kapcsolva. Géza min-*

- dig mindent telefonon intézett, állandóan üzengetett, sokszor azért nem lehetett vele beszélni, mert telefonált. El sem tudom képzelni, mi történhetett vele." /A szpíker:/ A rendőrség mindenkit arra kér, hogy aki az ismert főszerkesztőt látni véli, azonnal jelentkezzen. Befejezésül hallgassák meg sport-híreinket...)
- GYÁNÓ Nem érdekel a tévé. Kapcsold ki. Ki akarok menni a levegőre.
- KELLER Csak az ablakot tudom följánlani. Az isten háta mögött vagyunk, nyugodtan üvöltözhetünk, a legközelebbi ház másfél kilométerre van. (*Kinyitja a pinceablakot.*) A levegő is nagyon jó.
- GYÁNÓ Ki akarok menni.
- KELLER Nem lehet. Dolgoznunk kell. Összegzést kell készítenünk.
- GYÁNÓ Miről?
- KELLER Az életről. (*Odamegy a számítógéphez.*) Nézzük, mit is ír a hogyishívják. (*Babrál, keresgél az interneten.*) Jelenido.hu. Itt is keresnek.
- GYÁNÓ Kik?
- KELLER Az olvasók. Na, ide akkor beírunk mi is valamit.
- GYÁNÓ Álnéven nyomod, mi?
- KELLER Naná, majd a sajátomon. Évek óta írogatok, ide is...
- GYÁNÓ Te vagy a... (*Nagy nehezen fölül.*)
- KELLER Könnyen kitalálhatod.
- GYÁNÓ Kvaterka.
- KELLER Dehogya. Ő a sportrovatnál dolgozik.
- GYÁNÓ Honnan tudod?
- KELLER Többet kellett volna a modern technikával bajlódnod, főnök úr. Akkor rájöhetnél volna, hogy a bíráló üzeneteket kik írták.
- GYÁNÓ És kik írták, te szánalmas barom?
- KELLER Akik nyilvánosan nem mondhatták el a véleményüket. Mint például én. Mert ott álltál te, Dartwederként. Akire ránézni sem lehetett.
- GYÁNÓ Ezt azért mondd, mert kemény voltam.
- KELLER Egy frászt voltál kemény. Ha az lettél volna, most nem volnál itt.
- GYÁNÓ Nem érdekel a dumád. Beteg vagy és bosszúálló.
- KELLER Szó sincs bosszúról. Ha az volnék, simán beköphettek volna.
- GYÁNÓ Mit köptél volna be rólam? És kinek?
- KELLER A kis gázolósos esetedre gondolok.
- GYÁNÓ Részeg volt a manus.
- KELLER Igen? És a rendőrség? Mivel zárta le az ügyet?
- GYÁNÓ Nem volt rendőrség.
- KELLER Nocsak. Haláleset, és elmaradt a helyszínelés?
- GYÁNÓ Ne faggass! A családja jól járt.
- KELLER Tudom, hogy pénzzel intézted el. Várj! (*Magnót vesz elő, bekapcsolja.*) Most mondjad, kicsi madaram.
- GYÁNÓ Nem én voltam a hibás. Olyan részeg volt, mint az ágyú. Fölmentettek volna.
- KELLER Nem vagyok benne olyan biztos.
- GYÁNÓ Az öregember beivott, elém hajtott. Nekem volt elsőbbségem. Nem én tehettem róla...
- KELLER ...hogya meghalt.
- GYÁNÓ Négy éve történt, szeretném már elfelejteni. Ne várd tőlem, hogy lelkiismeret-furdalásom legyen. Küldtem az asszonynak kétszázezer forintot. Hetente kellett volna meglátogatnom, hogy nincs-e szüksége valamire?

KELLER Egy szerencsétlen takarító-nőt találtál volna egy falusi viskóban. Meg a három gyereket.

GYÁNÓ *(megpróbál hadonászni)* Egy felszabadult lelkű nőt találtam volna, aki ott maradt ugyan a három gyerekével, de esténként már nem verte félholtra a lump férje. Egy szerencsétlen prolit ütöttem el. A halála napjáig a fröccse volt a mindene. Mit mondhattam volna a nőnek? Ne haragudjon, kedves asszonyom, hogy éjjel, szabályosan haladva elgázoltam az előttem részegen kacszázó férjét?

KELLER Semmi érzéked az élet nagy dolgaihoz...

GYÁNÓ Mondtam volna neki, sajnálom, hogy a kedves ura, bizonyára történelmi csalódásai miatt, rákapott a szeszre? Aztán meg: föl kellett volna jelentenem magam? Hogy örökre elvágjam a karrieremet? És mondjuk a magadfajta nímánd a helyemre léphessen? Ilyenre gondolsz, Keller? Így kellett volna történnie?

KELLER Nem lehetsz ennyire cinikus és kegyetlen. Ő is csak ember volt.

GYÁNÓ Én is az vagyok. És most össze vagyok zárva egy elmeháboroddal. Mi kell ennél nagyobb gond az életben?

KELLER Bűnhódnöd kellett volna. Vállalni a felelősséget.

GYÁNÓ Te fogsz most megbüntetni azért, mert évekkel ezelőtt elütöttem egy részeg embert? Nem hagytam cserben, értsd már meg.

KELLER Csak épp kifelejtetted a történetből a rendőrséget.

GYÁNÓ Mert akkor ezt találtam a legjobb megoldásnak.

KELLER *(kikapcsolja a magnót)* Nem akarok ítélni.

GYÁNÓ Akkor mi a szarért vetted föl az egészet?

KELLER Kellett a sztorihoz.

GYÁNÓ Meg akarod jelentetni?

KELLER Mi mást tehetnék? Abból élek, hogy az emberek beszélnek nekem, amikor színre lépek. Nem is vagy rossz interjúalany.

GYÁNÓ Nem vetted észre, hogy kiszolgáltatott helyzetben vagyok?

KELLER Nem mondanám. Senki se kényszerített arra, hogy elmeséld ezt a történetet. Hogy van az, hogy eddig magadban tudtad tartani?

GYÁNÓ Te az én helyemben beszélél volna róla bárkinek is?

KELLER Ez most nem érdekes.

GYÁNÓ Már hogyan volna érdekes.

KELLER Össze kell téged kötözni ahhoz, hogy őszinte legyél az emberhez. Na, elég volt, lefekszünk és alszunk. *(A hűtőhöz megy szódáért.)*

GYÁNÓ Nem kell szóda. Sima vizet adj!

KELLER Minden kívánságod ilyen hamar teljesüljön. *(Megtölti a vírágcserépet csapvízzel. Gyánó a szájához emeli, a szín elsötétül, a tévé képernyője villog.)*

4. Szerda este

(Keller érkezik, kintről vad kutyaugatás hallatszik.)

GYÁNÓ *(nyöszörög)* Hol voltál ilyen sokáig? Milyen nap van?

KELLER Szerda. Dolgom volt. *(Ledobálja a cuccait, a zacskójából kolbászt meg kiflit vesz elő.)* Nesze, egyél.

GYÁNÓ *(elkapja az ennivalót, tömi magába)* Meg akarsz ölni, mi? Most már sok a vesztenivalód.

KELLER Ölni? Én szabad ember vagyok. Szabadon dönthetek. És úgy döntök, ebben a pillanatban

legalábbis, hogy nem öllek meg. Ez a tudat többet ér nekem annál.

GYÁNÓ Akkor viszont meg akarsz alázni.

KELLER Még azt sem akarom. Az ideális helyzet előállítására törekszem.

GYÁNÓ Engedj ki budira.

KELLER Semmi akadály. *(Ráteszi a pórázt, ellenőrzi, hogy a kezei rendszeren össze vannak-e kötözve, kivezeti, résnyire nyitva hagyja az ajtót.)*

GYÁNÓ Könyörgöm, csukd be. Nincs benn ablak, a szellőzőventilátor nyílásán nem férek ki. Nem tudok elmenni.

KELLER Nocsak, fölmérted a terepet, cicukám?

GYÁNÓ Kérlek, csukd be.

KELLER Jó, lásd, kivel van dolgod. *(Rávágja az ajtót, de a póráz végét kinn tartja.)*

GYÁNÓ *(kiabál)* És vedd le a kötelet a kezemről.

KELLER Azt már nem.

GYÁNÓ De hát akkor hogyan töröljem meg magam?

KELLER Ahogy akarod. Oldd meg! *(Megcsörren a telefon. Keller tűnődik, elengedje-e a pórázt. Aztán óvatosan ellép az ajtóból, s a telefonhoz megy.)* Szia, mama, hogy vagy? Most nem nagyon érek rá. *(Vissza-visszanéz, aztán leül egy székre, háttal a mosdójátónak.)* Nem tudok elmenni hozzád, hívj valakit, adj neki pénzt, hoz neked gyógyszert. Tényleg nem érek rá, határidős munkám van, egy percre sem tudok elszabadulni... *(Kinyílik a budijátó, Gyánó nyakig vizesen leskelődik, és látja, hogy Keller telefonál. Megpillantja a fal mellé támasztott nagyfejszét, odanyúl, hogy ne üssön zajt, köz-*

ben a pórázt, hogy ne zörögjön, betuszkolja a nadrágja korcába. Fejszével a kezében közelít, közben Keller folytatja a telefonbeszélgetést.) Mama, mindig akkor keresel, amikor sok a munkám. Tudod, milyen elfoglalt vagyok. Nem úgy van, hogy bemegyek reggel hatkor, blokkolok, és délután kettőkor szabadulok. És mindig avval vádolsz, hogy nem törődöm veled. *(Gyánó fölemeli a fejszét Keller feje fölé, és lesújt. Keller az utolsó pillanatban elugrik, a fejsze beleáll az íróasztal lapjába. Gyánó elcsúszik, Keller pedig fölkapja a pórázt. Vadul rángatva viszi vissza a helyére.)*

KELLER Igen? Csupjám rád az ajtót, hogy nyugodt lehess? Aztán meg a fejembe állítod a fejszét? Ezt nem úszod meg szárazon, rohadék. *(Letuszkolja az ágyra, odakötözi.)* Két napra megvonom a kolbászacagod. A vizet a felére csökkentem. Te meg akartál engem ölni.

GYÁNÓ *(remeg az idegtől)* Szó sincs róla. Csak meg akartalak ijeszteni.

KELLER Szemét! *(Odamegy a telefonhoz, az anyja még mindig vonalban van.)* Semmi, mama, az egyik kutya bejött, azzal hadakoztam. Tudod, mennyire ragaszkodik hozzám. De már kizavartam. Egy ekkora kutyának odakinn a helye. Pár nap, és végzek a munkámmal, akkor hazaugrom, anyukám. *(Leteszi a kagylót.)*

KELLER *(ráordít Gyánóra)* Ez gyilkossági kísérlet! Hátulról támadtál, te állat. *(Bekapcsolja a számítógépet.)* Ezt rögzítjük. Hinnye, azt a szentségit! De meleg helyzet volt. Nem szabad téged egy percre sem magadra hagyni, mert rög-

tön cselekszel. És újra azt hiszed, hogy te vagy fölül. *(Ráförmed.)* Megmosdottál, büdös disznó?

GYÁNÓ Amennyire tudtam. Nagyon hideg a víz.

KELLER De víz. *(Leül a gép elé.)* Na szóval. „Szerda este, 19 óra 38 perc. A fogoly kikéredzkedett vécére. Gyanútlan voltam, és megengedtem neki, hogy magára csukhassa az ajtót. Merthogy szeretett volna tisztálkodni. Ám amíg locsolta magát a vízzel, fölhívott az anyám, és nem vettem észre, hogy beszélgetés közben a hátam mögé lopózik, s egy fejszével meg akar gyilkolni. Ha nem nézek oldalra, s nem pillantom meg az ajtó mögötti kis tükörben, most nem írhatnám e sorokat. Mert simán kettéloccsantotta volna az agyamat. Kezdi elveszíteni a realitásérzékét.” Jó lesz?

GYÁNÓ Mi ez?

KELLER Valós történet arról, hogy mi történik a fogságban. Hogy a fogva tartott milyen lelki változásokon megy át. Hogyan, mennyi idő alatt adja föl ellenállását, s mikor jön el az a pillanat, amikor már nem a szabadságáért, hanem pusztán az életéért könyörög.

GYÁNÓ Meg akarsz hát ölni. Efelől nem lehet kétségem. Most már biztos.

KELLER Dehogyan.

GYÁNÓ Akkor mit akarsz?

KELLER Tanulmányozni a viselkedésedet.

GYÁNÓ De a végén mi lesz? Amikor már tanulmányoztad?

KELLER Azt még nem tudom.

GYÁNÓ Elengedsz?

KELLER Azt se tudom. Ezen még nem gondolkodtam.

GYÁNÓ Ugye tudod, hogy nem bírom sokáig.

KELLER Hogy látod? Mennyit bírsz így ki?

GYÁNÓ Néhány napot. Egyre fáradtabb vagyok. Megőrülök attól, hogy nem mehetek ki. Azt se tudom, mikor van reggel, mikor este. És egyre biztosabb vagyok abban, hogy el akarsz tenni láb alól. Mi tegyek, hogy ez ne következzen be?

KELLER A tenni: nem a te ügyed. Az most az enyém. *(Visszateszi a fejszét a helyére.)* Na, mára elég volt. *(Lefekszik, bekapcsolja a tévét, melyben valami izgalmas krimi jelenetei láthatók, kísérteties zene taktusai hallhatók. Kint a két kutyája vonyít.)*

5. Péntek este

KELLER *(érkezik, hóna alatt nagy zacskóval, benne étel, ital)* Hopp, már meg is jöttem. *(Kipakol az asztalra.)* Péntek van ugyan, böjti nap, de azért hoztam egy kis sonkás pizzát. *(A pizzát beteszi a mikrosütőbe, csak ekkor fordul Gyánóhoz.)* Ünnepeünk, fogoly madaram.

GYÁNÓ *(féloldalra fordulva fekszik, halkan nyögdecse)* Vízet. Kérek vizet.

KELLER Szomjas vagy? Hát nem is ettél semmit. Itt van mindkét kolbászod. *(Megnézi az ágy mellé tett tányért.)* Na mindegy, jó lesz a blökiknek. *(Kimegy, kintről vidám kutyacsaholás hallatszik, közben Keller parancsolgat.)* Üi! Nem ug-rál! Nyugi, nyugi!

GYÁNÓ *(magában)* Dögölj meg! Rohadt patkány.

KELLER *(betoppan)* Hogy mondtad, Gézám?

GYÁNÓ Csak a kutyák nevét kérdeztem.

KELLER Jeti és Tájfün. Merthogy olyan nagyok. Eléggé kíméletlenek. Valahogy mostanában nem leskelődik errefelé senki. A postás is csak bedobja a levelet, aztán iszkiri, föl pattan a biciklijére. Azért vettem őket, hogy teljes legyen a nyugalom.

GYÁNÓ Már egy hete...

KELLER Úgy bizony. Épp egy hete annak, hogy elfogadtad a meghívásomat.

GYÁNÓ Én marha.

KELLER *(fölugrik, kiveszi a pizzát a mikróból, terít, italt is kitesz, közben beszél)* Szépen megterítünk, s ma fölfüggesztjük a kolbászევést. Látom, te is vágytál egy kis változatosságra.

GYÁNÓ Nem vágytam semmire. El vannak gémberedve a tagjaim.

KELLER Ugyan, főnök úr, ne hagyj el magad! Na, gyere szépen. *(Eloldja az ágyról, a nyakába teszi a pórázt, ránt egyet rajta, s az asztalhoz ülteti Gyánót.)* Egy nyelet konyak? Attól leszünk mozgékonyak.

GYÁNÓ *(a pórázra mutat)* Ezt nem lehetne levenni? Csak amíg eszünk.

KELLER *(a pórázt kiköti egy fali kámpóhoz)* Nem adhatok újabb engedményeket, a múltkor is majdnem pórul jártam. Benned, kisbarátom, gyilkos ösztönök munkálnak. Múszáj, hogy megfékezzelek.

GYÁNÓ *(eszik, de a kezét nem tudja rendesen használni. Sírni kezd)* Nagyon szépen kérlek, Keller Balázs, legalább lazíts rajta egy kicsit.

KELLER *(ráüvölt)* Nem lehet! Eszel, ahogy tudsz. Te szoktad mondani: ne szenvedj, ne kínlódj! Ha nem akarsz éhen döglenni, oldd meg! Mássz ki a csávából! Illanj el, szökj meg! És ha el tudod intézni, csu-

kass le! Állj rajtam bosszút! Na, egészségedre! *(Koccintásra emeli a poharat, Gyánót is átnyújtja.)* Emelem poharam egyhetes összezártságunk hétfordulójára. Melynek során – egy kisebb galibától eltekintve – egészen jól viselkedtél, Gyánókám. *(Gyánó iszik, eszik, s összekucorodva figyel.)*

GYÁNÓ Hogyhogy nem találtak meg?

KELLER Jó kérdés. Kerestek, kerestek, de nem gondolják, hogy itt vagy a közelükben.

GYÁNÓ Kerestek? Hol?

KELLER Mindenütt, diktátorom. De a jelek szerint tú vagy a széna-kazalban.

GYÁNÓ Mi az, hogy mindenütt?

KELLER Otthon, Szivinel – hm, nem is olyan hülyék ezek a zsaruk –, aztán benn a szerkesztőségben. Elmentek a törzshelyedre, a Vörös Kerékbe, s feltúrták a balatoni nyaralódat is, hátha nyomodra bukkannak. De semmi. Nagy erőkel nyomoznak, de értékelhető bejelentést nem kaptak. Ezt szoktuk írni, ismerheted. *(Ránéz Gyánó tálcájára, csettint.)* Hű, a mindegit, jó étvágyad van! Már be is faltad mindet?

GYÁNÓ Nem hagyhatom meg...

KELLER Már miért ne? Te félsz?

GYÁNÓ Igen, Keller, nagyon félek.

KELLER Ez nem lehet. Bántalak? Verlek?

GYÁNÓ Nem versz.

KELLER Akkor mi a baj? Rendszeresen kapsz enni *(újra tölt)*, ugyanazt eszem, amit te. Tölthetek még? *(Gyánó bólint.)* Nem vonom meg tőled az információkat. Tájékoztatlak arról, hogy áll a nyomozás. A remény hal meg utoljára. *(Csönd.)* Az a gyanúm, hogy végtelenül rendes ember vagyok.

GYÁNÓ Az vagy.

KELLER Kiszúrhatnék veled. Ugrál-tathatnálak le s föl. Mondd meg nekem, főszerkesztő úr! Kínozlak?

GYÁNÓ Nem kínozl.

KELLER Meg vagy elégedve az ellá-tással?

GYÁNÓ Meg.

KELLER Van valami panaszkod?

GYÁNÓ Nincs.

KELLER Kicsit meggyőzőbben, ha kérhetem. Mi ez a kaffogás? Még azt találok hinni, hogy nem akarsz ingerelni.

GYÁNÓ Szó sincs róla, Keller. Tény-leg rendesen bánsz velem.

KELLER Még mindig azt gondolod, hogy kiüresedtem?

GYÁNÓ Nem gondolok ilyet.

KELLER De egy hete még...

GYÁNÓ Az egy hete volt. Tévedtem.

KELLER Géza, Géza, nem hiszek ne-ked.

GYÁNÓ Miért?

KELLER Most is alakoskods.

GYÁNÓ Nincs értelme. Már látom, hogy ez nem vicc. Vagy ha az, na-gyon rossz.

KELLER *(újra tölt)* Tudod, mire va-gyok a legkíváncsibb?

GYÁNÓ Mire?

KELLER Hogy mikor kopik el belőled az a mérhetetlen nagy büszkeség. És mikor értékeled át visszavonhatatlanul a helyzeted.

GYÁNÓ Már megtörtént. Mindent vé-giggondoltam.

KELLER És mire jutottál?

GYÁNÓ Arra, hogy győztél.

KELLER *(földhöz vágja a poharat)* A szentségit a fejednek! Hát nem látsz ennél messzebbre sohasem? Neked mindig minden verseny? Még most is? Hát milyen versenyző az, aki nem futhat ki a pályá-ra?

GYÁNÓ Semmilyen.

KELLER Na ugye. A kettőnk közti verseny véget ért. Már rég túljutot-tunk a célszalagon. Itt most már egészen másról van szó.

GYÁNÓ Tudom.

KELLER Dehogyan tudod.

GYÁNÓ Nem tudom?

KELLER Nem.

GYÁNÓ Jó. Akkor nem tudom.

KELLER Nem is sejted?

GYÁNÓ De. Sejttem. *(A poharát nyújt-ja.)* Kérek még.

KELLER *(tölt)* Nem iszol te túl sokat mostanában? Múlt pénteken is. Most is. Nem lesz ennek jó vége, barátom.

GYÁNÓ Nem.

KELLER Na, ebből elég volt. Gyerünk dolgozni. *(Bekapcsolja a számítógépet.)* Hú, de lassú. Na, mozogj már! Jelszó: love. Igen, igen, ez lesz az. Nézd csak, mi van itt. Meg akarom neked mutatni. *(Odavon-szolja a székével együtt a gép-hez.)* Szaftos kis történet Sziviről meg rólad.

GYÁNÓ *(kövülten néz)* Ez nem lehet igaz!

KELLER De az. Láttam, hogy három nap alatt elaludt a téma, s na-gyokat hallgatnak az eltűnésed-ről. Gondoltam, fölélesztem. S be-küldtem azt a fényképet...

GYÁNÓ ...ami a tárcámban volt.

KELLER Pontosan. Nézd, milyen jó felbontásban hozták. Hogy a drá-ga jó nejed is világosan lásson...

GYÁNÓ Meg akarsz semmisíteni.

KELLER Miért? Mit gondoltál? Ha-gyom, hogy makulátlannak gon-doljanak? Amikor valójában utolsó tetű vagy?

GYÁNÓ De ez... Ez a magánéle-tem...

KELLER Dehogyan az! Szivi tulajdon-képpen a főnököd. Azért dugtad, hogy fenn maradhass.

GYÁNÓ Szeretnék lefeküdni...

KELLER Mert te a farkaddal is magadat épited. Azt, hogy másik vállán lépdeltél előre, hamar elfelejtetted.

GYÁNÓ Most mondjam, hogy nem?

KELLER Ne mondj semmit, az a legjobb. *(Az ágyhoz viszi, odakötözi, fölé hajol.)* Nem akarlak megölni. Azt akarom, hogy élj. Egyél, igyál, rendben legyen a vérnyomásod, s bírd idegekkel, ami itt megy.

GYÁNÓ Hagyj békén.

KELLER Azt akarom, hogy ne lehess, aki eddig voltál.

GYÁNÓ Nem érdekel. *(Befordul a fal felé.)*

KELLER *(visszamegy a géphez)* Azt írják, kikapám, hogy öt éve család a feleségedet. Bingó!

GYÁNÓ *(visszafordul, kiabál)* Nem érdekel, nem izgat, nem érdekel.

KELLER Csakhogy mindenki mást erősen izgat. *(A mosogatóhoz lép, vizet enged.)* Mondtam már? Nem leszek, csak hétfőn. Az anyámhoz megyek a hétvégén. Ne izgulj, ha gyok itt kaját bőven...

(Gyánó riadtan néz, a szűn elsötétül, csak a számítógép képernyője villog.)

6. Hétfő este

KELLER *(érkezik, miközben a kutyákkal viaskodik. Megcsapja az orrát az erős büz)* A rohadt életbe, mi van itt. Hú, Géza, te aztán nem tréfálsz! *(Orrát befogva odalép, majd elővesz a szekrényből egy ipari szagvédőt, a fejére teszi, s úgy megy vissza az ágyhoz. Gyánó aléltan fekszik. Póráz nélkül kivonszolja a mosdóba. Annyit hallunk, hogy megnyitja a csapot, közben átkozódik a büz miatt. A csuromvizes Gyánót ez-*

után visszavonszolja az ágyra, újra összekötözi.) Miért nem szellőztettél?

GYÁNÓ *(megrázza magát, mint a kutyák, levegő után kapkod, prüszköl)* Hogyan szellőztettem volna?

KELLER Ja, tényleg. *(Kitárja az ajtót, közben kiszól a kutyáknak: „Ott maradsz, ül, ott marad, Jeti okos kutya, Tájfun, ül!”)* Figyi, gyere csak!

GYÁNÓ Nem tudok.

KELLER A fenébe, milyen szórakozott vagyok. *(Odalép Gyánóhoz, ráteszi a pórázt, ránt egyet, s fölállítja a házi mérlegre.)* Hány kiló vagy? Tudnom kell.

GYÁNÓ *(áll a mérlegen)* Száznégyszáz.

KELLER Mennyi a sztenderd súlyod, Gézuka?

GYÁNÓ Száz.

KELLER Ohó, hát akkor híztál.

GYÁNÓ Nem mozgok semmit.

KELLER Ezen nem segíthetek. Itt a mozgástér valóban igen szűk.

GYÁNÓ Vigyél ki a kertbe.

KELLER Nem lehet. Megennének a kutyák. *(Lekötözi a tévé elé a fotelhez.)*

GYÁNÓ Te is ott lennél. Hallgatnak rád, nem?

KELLER Megéreznék rajtad, hogy nem kedvelsz. És nem tudnék nekik parancsolni.

GYÁNÓ Nem baj.

KELLER Hogyhogy?

GYÁNÓ Nem érdekel, hogy megharapnak-e. Hajlandó lennék egyedül is kimenni hozzájuk.

KELLER Az kész öngyilkosság lenne.

GYÁNÓ Nem érdekes! Visszajövök. Csak hadd menjek ki végre. Mert itt megfulladok.

KELLER Ne tedd! Soha nem tudnám magamnak megbocsátani.

GYÁNÓ Ha beteg lennék, mit tennél?

KELLER Már gondoltam rá. Hoznék neked gyógyszert.

GYÁNÓ De ha valami komolyabb bajom lenne. Például berobbanna a vakbelem.

KELLER Nézd csak, ott van a polcomon az orvosi kézikönyv. Valamit csak kisütnék.

GYÁNÓ De a vakbelet operálni kell.

KELLER Végszükség esetén arra is vállalkozom. Orvost nem hívhatnék hozzád. Ezt beláthatod. A legjobb, ha vigyázol az egészségedre.

GYÁNÓ Azt akarod mondani, hogy most már teljesen rajtad múlik az életem?

KELLER Nagyjából igen.

GYÁNÓ Mi az, hogy nagyjából?

KELLER Mert rajtad is múlik a dolog. Ha feladod, meghalsz. Úgy, hogy egy ujjal sem nyúlok hozzád. Nem én leszek tehát halálod okozója...

GYÁNÓ Erre vágytál? Ha meghalnék...

KELLER Ne túlozzunk. Csak arra törekszem, hogy megszabjam, milyen legyen az életed.

GYÁNÓ Az én életem.

KELLER Így is mondhatjuk.

GYÁNÓ Nem lehet a végtelenségig folytatni. Nem tarthatsz fogságban éveket.

KELLER Addig nem, de egy jól belátható ideig fenntartható ez az állapot.

GYÁNÓ Például meddig?

KELLER Egy-két hónapig mindenképpen.

GYÁNÓ S mi lesz azután?

KELLER Meglátjuk. *(Matat a hűtőben, kolbászt vesz elő, két tányérra teszi, odahúzza Gyánót az asztalhoz.)* Visszatérünk a krinolinhoz. Nincs más.

GYÁNÓ Ha nem engedsz ki, engedj telefonálni!

KELLER Te megőrültél.

GYÁNÓ Fölvívom a nejemet. Azt mondom neki, hogy külföldön vagyok. És nem akarok hazatérni.

KELLER Bemérnének a haverjaid. De lásd, hogy kivel van dolgod, szavazásra bocsátom a kérdést. Ki szavaz arra, hogy a fogságomban lévő Gyánó Géza hazatelefonálhasson? *(Gyánó riadtan és félve, lassan fölemeli a kezét.)* Igen, számoljuk meg, a javaslat egy szavazatot kapott. Ki szavaz ellene? *(Fellöki a kezét.)* Ez egy ellenszavazat. Döntetlen. Ilyenkor az a szabály, hogy az enyém ötven százalék, plusz egy szavazat. Az összesen kettő. Kettő az egy ellenében: a kérdés elvetve.

GYÁNÓ El fogom mondani, hogy milyen aljas voltál.

KELLER Kinek?

GYÁNÓ Mindenkinek. Aki tudni szeretné. És aki olvassa ...

KELLER Te azt hiszed, hogy valaha is szóhoz juttatlak?

GYÁNÓ Ha kimegyek innen...

KELLER Az más. Amíg itt vagy, tökmindegy, hogyan vélekedsz rólam. Úgyse írhatod le. *(Csönd.)* Te! Ha jól értem, nem örülsz a demokráciának.

GYÁNÓ Ez nem az.

KELLER Dehogynem. Az egyenlőtlen erők küzdelmét kiegyenlítjük. S a végén a döntési lehetőségeket kicsit magunk felé hajlítjuk. A nyertesekből vesztesek lesznek. A világ felborult egyensúlya helyreáll.

GYÁNÓ De milyen áron?

KELLER Azon az áron, hogy te például visszaállsz a helyedre. S életben maradván nézed végig, hogy kopsz el teljesen néhány hónap alatt.

GYÁNÓ Ez vár rám?

KELLER Végignézed, hogyan felejtenek el. Látni fogod, mert hozzásegítlek, hogy mennyire nem

számítasz. Ezért csinálom az egészet. Hogy lásd saját magad. Úgy, ahogyan még soha nem néztél magadra.

GYÁNÓ *(ideges, hirtelen őrült hangon)* Nem érdekel. Unom ezt az egészet. Olcsó játék. Nem érdekel.

KELLER *(fölugrik, elővesz a táskájából egy videokazettát, odaugrik a tévéhez, beteszi a magnóba a kazettát, kapcsolgat)* Nem érdekel, nem érdekel. Ezt nézd. Hátha érdekesnek találsz. Tegnap hoztál le. Remélem, nem haragszol, hogy fölvettem.

(A tévéképernyőn szignált látunk, kezdődik a Rejtély a köbön című oknyomozó sorozat. Egyenszöke lány vezeti, képeket láthatunk Gyánó Gézáról, amint főszerkesztőként rendelkezik, integet, mutogat. Tíz napja annak, hogy Gyánó Géza, az ismert lapszerkesztő ismeretlen helyre távozott. A Jelenidő vezetője azóta nem ad életjelt magáról. Senki sem érti, hová tűnt. Csak annyit lehet tudni, hogy minderre egy csütörtöki napon került sor /Keller közbevág: péntek/. Ezt követően Gyánót este a Vörös Kerék Vendéglőben látták, de hogy utána mi történt vele, senki sem tudja. Miután a rendőrség egy helyben topog, műsorunkban azt járjuk körül, milyen okai lehettek az ismert tollforgatónak arra, hogy – nincs rá jobb szó – felszívódjon. Jó estét kívánok! Kalmár Gyula, a rendőrség életvédelmi osztályának nyomozója itt van velünk a stúdióban. Főhadnagy úr, miért az életvédelmisek nyomoznak az ügyben? Feltételezik, hogy Gyánó Gézát megölték? Kalmár Gy.: „Nem feltételezzük, de abból indulunk ki, hogy egy ilyen közszereplő

nem tűnik el csak úgy. Tájékozódunk a munkahelyén, ahol az volt az egybehangzó vélemény, hogy a lap vezetője nem rettent meg a lap tragikus helyzetére vonatkozó bejelentésektől, nem olyan fajta volt.”)

KELLER Hallod? Azt mondta: volt.

GYÁNÓ Hallom.

(Riporter: Vajon magánéleti okokkal meg lehet-e indokolni a váratlan eltűnést? Egy újság a héten nyilvánosságra hozott egy felvételt, melyen Gyánó Géza félreérthetetlen helyzetben mutatkozott. S a képeken nem a feleségét láthattuk. A hölgy az újságot kiadó társaság igazgatósági tagja. Akit sikerült a Rejtély a köbönnek megszólaltatnia. /Szexi nő tűnik föl, a kép alján neve olvasható: Bősze Boglárka./ „Ez egy nagyon régi kép. /Keller közbeszól: Másfél hónapja készült./ Egy időben valóban viszonyom volt Gyánó Gézával, de nagyon hamar túljutottam rajta. /Keller közbeszól: Mit szólna ehhez, Rómeó? Gyánó idegesen elhárítja: Nem érdekel, nem érdekel./ Azzal váltunk el, hogy legyünk jó barátok. De az újságnál betöltött helyzetünk miatt nem folytathattuk a kapcsolatot.” „Tudtunk erről a viszonyról – ez újabb nyilatkozó, Vendel János belpolitikai rovatvezető –, de régi szabály, hogy a paplan alá nem leskelődünk. A Jelenidő szellemiségét ez nem befolyásolta. Mindennaposak az efféle flörtök, senkinek nincs hozzá semmi köze. Én az okokat máshol keresném.” Riporter: „Megkérdeztünk olyan munkatársakat is, akiktől kénytelen volt megválni az újság. Gyánó Géza közvetlenül azután tűnt el, hogy bejelentette, kiket nem al-

kalmaznak tovább. „Nagyon régen ismerjük egymást – a nyilatkozó Keller Balázs újságíró –, kemény, állhatatos és igazságos vezetőnek ismertem meg. Az, hogy én is rákerültem az elbocsátandók listájára, nem lepett meg, ő maga közölte, és hozzátette, sajnálja, ez volt számára élete legnehezebb döntése.” *Ripporter kérdez:* Hogyan lehet, hogy Gyánó Géza közli önnel, kiteszik, majd fogja magát, és elmegy egy népeesebb társasággal a Vörös Kerékbe mulatozni? Máskor is előfordult már ilyen? „Ebben nincs semmi rendkívüli. Együtt értük el a sikereket, Géza a nehéz pillanatokban is velünk akart lenni. Arra kért mindenkit, üljünk le egy asztalhoz, és beszéljük meg, őszintén és emberileg, hogy mi legyen a folytatás. Mert nem akarta, hogy elkallódjunk.”)

GYÁNÓ Köpnöm kell.

KELLER Hát akkor köpj. De fülelj kicsit az asszonyra is. Tanulságos. *(Előrepörgeti a felvételt oda, ahol Gyánónét szólaltatják meg.)* „Gyakran mondogatta, hogy nem bírja tovább. Iszonyú teher volt a vállán, évek óta nem nyaralt és nem pihent. Egyszer fél évvel ezelőtt mondta, hogy ha tehetné, kilépne a mókuserékből, nyakába venné a világot, s meg sem állna a Karib-tengerig. Mindig oda vágyott.” *Ripporter kérdez:* Mi igaz abból, hogy az utóbbi években megromlott a házasságuk? Mert-hogy.... Gyánóné: „Ez igaz. Annyira, hogy már be is adtam a válópert.”)

GYÁNÓ *(felüvölt)* Ez nem igaz. Köpnöm kell.

KELLER *(kikapcsolja a videót, keresgél a tévéműsorok között)* Lehet. Szavazni sem kell róla. Mindent

szabad. Még néhány nap, és lezárják az ügyet.

GYÁNÓ Miért zárnák le?

KELLER Így szokták. Egy leszel a többi eltűnt személy között. Nem fogják érted tűvé tenni az országot.

GYÁNÓ De hát valahogy meg kell keresniük.

KELLER Nem érted, hogy nem fognak megtalálni? Miért olyan nehéz ezt fölfogni? Ha egyszer valaki eltűnik, az – benne van a nevében – nincsen, nem létezik.

GYÁNÓ Nem érdekel, köpnöm kell.

KELLER *(a számítógéphez lép, bekapcsolja)* Na, kicsit körmögeltünk, aztán elteesszük magunkat holnapra. *(Elkezd írni.)* „A fogvatartott tíz nap elteltével kezdi megérteni, hogy helyzete egyre kilátástalanabb. Kissé zaklatott idegállapotba kerül. Azt mondogatja, nem érdekli az egész. És elemi vágyat érez arra, hogy köpködjön. Elmondható, hogy nagyjából megadta magát, noha állandóan menni akar. Immáron hajlandónak mutatkozik az együttműködésre. Félelme eltompult, s már nem az események irányítójaként tekint a történésekre. Ez nagy előrelépés.”

GYÁNÓ Mire jó ez?

KELLER Egyszer még szükségem lehet rá. Tudod, hogy mindig mindent fölírok. Teli van a szekrényem jegyzetekkel. *(Kinyitja a szekrényt, előránt egy köteg dossziét.)* Ha tudni szeretnéd, hogy miket mondtál öt vagy tíz évvel ezelőtt, azt szó szerint föl idézem.

GYÁNÓ Nem érdekel.

KELLER *(visszalép a géphez, ránéz Gyánóra)* Nem szeretnél valamit diktálni?

GYÁNÓ Nem.

KELLER Pedig szívesen leírnám, hogyan vélekedsz a dolgokról.

GYÁNÓ Nincs véleményem. Szomjas vagyok. És szeretnék valami zenét hallgatni.

KELLER Semmi akadály. Szódat vagy rendeset parancsolsz?

GYÁNÓ Sima vizet.

(Keller vizet visz a virágcserepben Gyánónak, majd a tévéhez lép, és egy zenei csatornára vált. Vidám diszkózene szól, a szín elsötétül, a tévé képernyője látszik.)

7. Szombat délelőtt

KELLER *(ébredszik, kávéfőz magának, bekapcsolja a tévét, megy a reggeli hírműsor)* Hogy aludtál, főnököm?

GYÁNÓ *(nem fordul meg, a falat nézegeti)* Nem vagyok a főnököd.

KELLER Ha nem, akkor biztos egyenrangú vagy velem.

GYÁNÓ Nem éppen. Te ugyanis szabad vagy.

KELLER Ugyan. Semmiség. Csomó minden nyomaszt. Teli vagyok problémával. A megélhetés, a karrier, a boldogulás. Nem mondhatom, hogy annyira jól állnék.

GYÁNÓ De nincs rajtad kötéll.

KELLER Ó, csak ez a baj? *(Odalép hozzá, eloldja a kötelet, Gyánó próbál fölállni, de nagyon gyönge, Keller odavezeti az asztalhoz.)* Ezen ne múljék, barátom. Parancsolj, itt a finom reggeli. *(Kolbászt tesz az asztalra meg kenyeret, a bögrébe kávéfőz. Közben a hűtőben matat, s háttal áll a kötéll nélküli Gyánónak, de az csak nézi összetörten a hátát, s majszolja a kenyeret.)*

GYÁNÓ Vigyél ki a kertbe.

KELLER Hű, most nem érek rá, mert rengeteg a dolgom. Munkások jönnek délelőtt.

GYÁNÓ Milyen nap van ma?

KELLER Most mondták *(a tévére mutat a kolbászával)*, figyelhetnél jobban. *(A tévére néz, a műsorban távoli egzotikus utakat reklámoznak.)* Szombat van különben. Már több mint két hete...

GYÁNÓ Nem érdekel.

KELLER *(lavórt húz Gyánó elé, s mutat lefelé)* Tessék, csak nyugodtan. *(Gyánó kiköp, Keller ujjong.)* Talált! Egész jól tudsz célozni. Nem ízlik?

GYÁNÓ De, nagyon.

KELLER Ne ízleld! Rágd! *(Mutatja, hogy kell nagyot harapni.)* Az a lényeg, hogy jóllakj, és megmaradjon a kondid. Lehet, hogy megint nem látsz pár napig.

GYÁNÓ *(a szabaddá tett kezeit nézi)* Újra megkötsz?

KELLER Kitaláltad.

GYÁNÓ Vigyél ki...

KELLER Mondtam, hogy nem lehet. Veszélyes.

GYÁNÓ Budira, vigyél ki. *(Nem tud fölállni.)*

KELLER Ki tudsz menni magad is.

GYÁNÓ Nem bírok.

KELLER Ne add fel, oldd meg! Na gyerünk! *(Noszogatja, s nem nyúl Gyánóhoz. Az négykézlábra ereszkedik, s elkezd mászni a mosdó felé.)* Úgy, úgy. Húzz bele. Nem föladni, küzdeni. Az utolsó lehetedig. Menni fog. *(Gyánó eljut a mosdóig, bemászik az ajtón. Csöngetés hallatszik. Keller beleszól a kaputelefonba, mondja, jöjjenek nyugodtan, beállhatnak a hátsó kapu elé, a kutyákat megkötötte. Teherautó hangja hallatszik, s két tagbaszakadt szállító-munkás lép be az ajtón. Keller*

arra kéri őket, várjanak. Odalép a mosdóajtóhoz, beszél: „Maradj nyugton, mindjárt kiengedlek.” Majd visszalép, és mutogatni kezd, mit kell elszállítani. Lepakol az asztalról, mondja, az is mehet, odalép a hűtőhöz, kirámol belőle egy ládába, mondja, az is mehet, a számítógép az asztallal, „vigyázzanak vele”, a képek a falról, a szerszámok az ajtó mellől.)

EGYIK SZÁLLÍTÓMUNKÁS Végül is mi marad, Górékám?

KELLER Csak az ágy (Gyánó ágyára mutat), meg a tévé. Minden más föl lehet pakolni.

MÁSIK SZÁLLÍTÓMUNKÁS Mi legyen a kötelekkel?

KELLER Azok maradnak. Várjanak, én is segítek. (A tárgyak közül egyet s mászt kivisz az előtérbe, rámolnak. A mosdóban Gyánó mozgatni, rángatni kezdi az ajtót. Jól hallható, amint elesik s nyöszörög.)

EGYIK SZÁLLÍTÓMUNKÁS Mi volt az?

MÁSIK SZÁLLÍTÓMUNKÁS Az a csatolás. Meg a morgás.

KELLER Ó, van még egy kutyám, nemrég került ide. Becsuktam a mosdóba, amíg rámolunk.

EGYIK SZÁLLÍTÓMUNKÁS Az is olyan vad, mint amazok?

KELLER Vad volt, de már megszelídült. Nem akartam, hogy rajcsúrozzon. Mindig mindenkire föl ugrál. (Gyánó nyöszörög, majd-hogynem vonyít. Keller elordítja magát az ajtó előtt.) Kuss legyen! (Bentről csönd.) Jól van. Nagyon szófogadó. (Odaszól a munkásoknak.) Az a virágcserep maradhat. (Visszateszik az ágy mellé.)

SZÁLLÍTÓMUNKÁS A telefon?

KELLER: Mehet. (Bentről nyöszörgés hallatszik, Gyánó kipréseli magából azt, hogy segítség.)

SZÁLLÍTÓMUNKÁS Mintha azt hallottam volna: segítség.

KELLER Én voltam. (Belekapaszkozik a hűtőbe.) Jöjjön gyorsan, segítsen, nem bírom.

SZÁLLÍTÓMUNKÁS Ne vegye el a kegyerünket, górékám. Szedje össze inkább az apróságokat. (Egy zsákot ad neki, s viszik ki a hűtőt meg a nagy dolgokat. Keller az apró holmit szedegeti össze, s kiviszi az autóra. Kint azt magyarázza, merre hogyan kell menni, hová kell pakolni. Visszatér, s bentről kiabál ki: „A kulcsot tegyék a villanyszekrénybe!”)

GYÁNÓ (bentről nyöszörög) Engedj ki. Kész vagyok.

KELLER (kiengedi, Gyánó támolyogva előlép)

GYÁNÓ (szétnéz) Mi történt?

KELLER Elviszem a cuccaimat.

GYÁNÓ Hová?

KELLER Ide nem messze.

GYÁNÓ Elmegyünk?

KELLER Hát, nem mindenki. (Visszavezeti az ágyhoz, lekötözi, vizet cserél a virágcserepben, közelebb húzza a tévét.) De most tényleg nem leszek jó darabig.

GYÁNÓ (Keller keze után nyúl, kicsit hadakozik vele) Könyörgöm, ne!

KELLER Muszáj.

GYÁNÓ Ne kötözz le! Hagyj itt, zárj be a budiba, csinálj bármit. Csak ne kötözz össze.

KELLER A kihívás a lényeg, főszerkesztő úr. Itt a víz, és itt van a zacskóban egy csomó kolbász. Informálódni is tudsz. Bekapcsolom neked a tévét. (Odalép, beigazítja, a távirányítóval kapcsolgat.) Beállítom a hírcsatornára. Ne érezd úgy, hogy valamiről lemaradsz.

GYÁNÓ (hánykolódik az ágyon) Nem érdekel, nem érdekel, nem érdekel.

KELLER *(föle áll, mint egy kápó, szétteszti a lábát)* Dehogynem érdekel. Figyeld, szóba kerülsz-e még! Vagy csak az a fontos, hogy Loncika beköltözött a villába? Ide teszem az ágyadra, könnyedén eléred. Keresd magad, drága ember, én nem foglak zavarni. A nyugalom, ami rád vár, úgyszólván teljes lesz.

GYÁNÓ *(kétségbeesetten rángatózik)* Inkább ölj meg!

KELLER Hülyülsz? Minek hagynék itt egy hullát? Azt akarom, hogy élj! Nem érted? Ohne bosszú. Csak a csupasznak tények. Te itt...

GYÁNÓ ...összekötözve.

KELLER Igen, összekötözve. Hogy ne tudj annyi kárt okozni másoknak. Amivel, mint látható, csakis magadnak ártottál. Ne keseredj el, Gyánó. Meg tudod csinálni. Na persze nem tudod fölhívni a befolyásos haverjaidat. Ez benne az új. Csak magadra számíthatsz. És ezt nekem köszönheted. Hány gazdag menedzser megcsinálja, hogy mérgező túléltáborokba megy? És kipróbálja, hogy mire képes a dzsungelben egy szál egyedül.

GYÁNÓ A kutyák? Itt maradnak?

KELLER Hogy maradnának? Jönnek velem.

GYÁNÓ Ne tedd ezt, Keller! Nagyon szépen kérek, ne tedd.

KELLER Már késő. Én elmegyek, és tovább élem a nyomorult életem. Mert azt azért tudnod kell, hogy a Igazság is egy nagy rakás szar. Nem is mondtam, hogy már nem vagyok ott?

GYÁNÓ Nem érdekel. *(Szünetet tart.)* Tennék... még... egy ajánlatot.

KELLER Te nem vagy abban a helyzetben.

GYÁNÓ Azért hallgass meg. Neked adok mindent...

KELLER Mi az a minden?

GYÁNÓ Soha egy percet nem kellene dolgoznod.

KELLER Mit kínálsz nekem, pajtika? Pénzt?

GYÁNÓ Igen. Sok pénzt.

KELLER De mennyit, cucus?

GYÁNÓ Ötvenmilliót.

KELLER Kevés.

GYÁNÓ Meg a livornói nyaralót.

KELLER És? Még mit?

GYÁNÓ Ékszereket. A Csontváryt.

KELLER Kevés. És túl giccses. Ha ilyet egy cikkben leírnék, azonnal repülnék.

GYÁNÓ Rád íratok mindent.

KELLER Minek?

GYÁNÓ Hogy kárpótoljalak. És arra kérek, adj be nekem gyógyszereket.

KELLER Nem lehet. De nem azért, mert smucig vagyok. Nem könnyíthetem meg a helyzetet. *(Fölpattan, vállára akasztja a táskáját.)* Nézd csak, új híreket mondanak. Figyeld, fülelj, hátha te is szóba kerülsz. Egyél, igyál, keresgélj! *(Kimegy és becsapja maga után az ajtót, kintről kutyák ugatása hallatszik, majd egy autó motorjának távolodó hangja, amint elmegy.)*

GYÁNÓ *(kiabál utána):* Keller! Nem vagy kirúgva! Mindent visszacsinálunk... *(Az oldalára fordul, lehajol a virágcserepért, mely kiborul, s a víz szétfolyik. Nehézkésen a kezébe veszi a távirányítót, s kapcsolgatni kezd. Mindenféle érdektelen bulvárhírecske hangzik el: meg-nősül a walesi herceg, gyereke született a filmsztárnak, egy ember arra készül, hogy egymillió gyufaszáלבól megépíti Babel tornyát, stb....)*

Függöny